

Фиқҳ 196-дарс. Аёлларнинг жамоат бўлишлари ҳақида

19:00 / 11.08.2022 7927

Аёлларнинг ўзлари жамоат бўлишлари ҳам (макруҳдир).

Яъни, аёлларнинг ўзлари жамоат бўлишлари ҳам макруҳ экан. Қадимги уламоларимиз бу гапни изоҳлаб: «Чунки аёлларнинг жамоатга тўпланишлари турли ноқулайликлар келиб чиқишига сабаб бўлади», деганлар.

Агар шундай қилсалар, имомлари ўрталарида туради.

Агар аёллар намозни жамоат бўлиб ўқишса, имомлари олдинга чиқмасдан, биринчи қаторнинг ўртасида, бир сафда туради. Ана шунда уларнинг имоми учун ҳам сатрлироқ бўлади.

Ёш аёлнинг барча жамоатга, шунингдек, кампирнинг пешин ва асрга ҳозир бўлиши ҳам (макруҳдир).

Чунки ёш аёл-қизларнинг масжидга қатнашлари фитнага сабаб бўлиши мумкин. Қариб қолган кампирларда фитна эҳтимоли йўқ. Кейинги давр уламолари: «Кампирлар ҳам жамоатга бормаганлари маъқул», деганлар.

Бу қавлнинг далили қуйидаги ривоятдир:

Молик Яҳё ибн Саъиддан хабар қилади, у Амрадан, у Оиша розияллоҳу анҳодан:

«Агар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам аёллар пайдо қилган нарсани (зийнатларни) кўрганларида эди, уларни Бану Исроил аёллари қайтарилгани каби (масжиддан) қайтарган бўлардилар».

(Яҳё бундай дейди) **«Мен Амрадан: «Улар қайтарилганмиди?» деб сўрасам, «Ҳа» деди».**

Учовлари ривоят қилишган.

Таҳоратли таяммумлига, ювган масҳ қилганга, тик турган ўтирганга, имо қилувчи имо қилувчига ва нафл ўқувчи фарз ўқувчига иқтидо қилаверади.

Таҳоратли таяммумлига иқтидо қилиши жоизлиги қуйидаги ривоятга биноандир:

Амр ибн Осс розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Зотус Салосил ғазотида совуқ кечада эҳтилом бўлиб қолдим. Фусл қилсам ҳалок бўламан, деб қўрқиб, таяммум қилдим. Сўнгра шерикларимга бомдод намозини ўқиб бердим. Улар буни Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга зикр қилдилар. Ул зот:

«Эй Амр, жунуб бўлиб туриб, шерикларингга намозга ўтдингми?» дедилар.

Мен у кишига ўзимни ғусл қилишдан ман қилган нарсанинг хабарини бердим ва:

«Аллоҳнинг «Ўзингизни ўзингиз ўлдирманг. Албатта, Аллоҳ сизларга ўта раҳмлидир», деганини эшитганман», дедим.

Бас, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кулдилар ва бирор нарса демадилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Ювган масҳ қилганга иқтидо қилиши жоизлиги махсига ёки жавробга тортилган масҳ худди ювилган каби эканлигидандир.

Тик турган ўтирганга иқтидо қилиши жоизлиги, ўтириб имом бўлган рукуъ ва саждага қодир бўлиши шарти биландир.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди